

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. София, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 20.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **44** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 29, ал. 6 от Закон за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на Р. П. Б., ЕГН [ЕГН], адрес – [населено място], чрез адв. Гр. В. срещу Решение № 2-1742 от 07.11.2019 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В жалбата се излагат за незаконосъобразност на обжалвания акт поради нарушение на процесуални правила, на материалния закон и несъответствие с целите на закона. В нея се твърди, че обжалваното решение е постановено без наличие на убедителни доказателства, удостоверяващи принадлежността на жалбоподателя към органите на Държавна сигурност. В случая липсвала съответна декларация, удостоверяваща искане или съгласие за такова сътрудничество към органите на ДС от жалбоподателят. Както и, че нямало доказателства, че Р. Б. е осъществявал дейност под ръководството на двамата оперативни работници К. и Р.. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично, поддържа

жалбата по изложения в нея съображения и в депозираното по делото писмено становище от адв.В..Претендира разноси по делото,на основание чл.39 от ЗАдв.Адв. В. депозира писмени бележки в указаният от съдът срок.

Ответникът–Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия,чрез процесуалният представител юрк.Т. оспорва жалбата,като неоснователна.Претендира присъждане на разноси,прави възражение по отношение на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София град, Трето отделение, 34 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От представената по делото административна преписка се установява, че на база писмо №КИ-К-17-13186 от 08.06.2017г. /л.23/ на председателят Комисията и писмо-отговор вх. № 7119 от 10.07.2017г. на и.ф. председателят на СРС,комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия на основание чл. 26, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия е извършила проверка на лица по чл. 3, ал. 1, т.7 — съдебните заседатели на СРС с мандат 2010-2015г.Проверени са били 200 лица,като за 50 лица е посочено,че не подлежат на проверка по силата на чл.26 ал.4 от Закона.На заседание на Комисията от 07.11.2019г., за което е съставен протокол №39,приложен по делото,при наличие на кворум, са разгледани документи за установяване на принадлежност на лица по чл. 3, ал. 1, т. 7 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.В резултат на разискване и след гласуване с 5 гласа „ЗА“, от присъствали седем членове на Комисията, е прието решение за установяване и обявяване на принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на Р. П. Б. като за него е прието, че е бил агент на Държавна сигурност,вербуван от оперативен работник Д. Хр. К. на 06.11.1980г., регистриран на 26.11.1980г.,с псевдоним „И.“, въз основа на следните доказателства: картон Обр.6 с посочени три имена и дата на раждане на името на Р. П. Б.,лично и работно дело № 58776, посочена е и заеманата публична длъжност/дейност – съдебен заседател при СРС от 2015г./л.83/С оглед на така проведеното заседание и взетото решение е постановено Решение № 2-1742/07.11.2019г. на Комисията,с което е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на Р. П. Б. в качеството му на агент; в структурите на ДС по линия на В.,вербуван от оперативен работник Д. Хр. К. на 06.11.1980г.,регистриран на 26.11.1980г.,с псевдоним „И.“.Посочено е в решението,че жалбоподателят е заемал „публична длъжност/дейност“ –„съдебен заседател от 2015г.“ Препис от решението е връчено на жалбоподателят Р.Б. на 09.12.2019г.,видно от копие на обратна разписка на/л. 62/по делото.Жалбата е депозирана на 20.12.2019г. в деловодството на АССГ./л.10/

По делото са приложени решение №7019 от 12.07.2022г. постановено по адм.дело № 412/2022г. по описа на ВАС с което е оставено в сила решение №6345 от

04.11.2021 г. по адм. дело №12590/2019г. с което е отменено Решение №2 – 800 от 13.12.2016 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия (Комисията), с което е установена и обявена принадлежността на Р. П. Б. към органите по чл. 1 от Закона. В о.с.з. процесуалният представител на ответника е представил копие от сигнал до СРП с оглед данни за извършено престъпление от общ характер от Д. Х. К. от 17.08.2022г. с изходящ номер на Комисията. Не са представени доказателства същият да е администриран в деловодната система на СРП.

С оглед на така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу оспореното решение е допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването му и в предвидения за това 14-дневния срок. В частта, в която се претендира нищожност на оспорения акт и съобразно разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК, жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е компетентният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. По делото е представено извлечение от протокол №39 от 07.11.2019г., в което е посочено, че на заседанието присъстват 5 от членове на Комисията, чиито имена са отразени в протокола. Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум, като са отсъствали двама от членовете на същата.

По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение относно Р.Б., се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите пет от членовете на Комисията всички са гласували „за“ установяване и обявяване на принадлежност към структурите на ДС и БНА, с което е спазено изискването за приемане на решенията с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване. Изложеното обосновава извод, че решението е прието от овластен по закон орган при

необходимия кворум и мнозинство.Спазена е процедурата по приемане на решението.Същото е издадено в законоустановената писмена форма с предписаното съдържание,като са изложени мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му.

Нормата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от закона задължава Комисията да извърши проверка относно наличие на основания за установяване и обявяване на принадлежност към органите по чл. 1 от закона относно лица, заемащи публична длъжност или изпълняващи публична функция.Публичните длъжности по смисъла на закона са изчерпателно изброени в чл. 3, ал. 1, от Закона, сред които под т. 7 са посочени съдиите, съдебните заседатели, прокурорите, следователите, дознателите, разследващите полицаи, военните разследващи полицаи, разследващите митнически инспектори.

С оглед на това и предвид представените по делото доказателства безспорно в случая се установява, че жалбоподателят–Р. П. Б. [ЕГН] е бил избран за съдебен заседател при СРС за периода от 2015г. до 2020г./л.47/

Също по делото липсва спор между страните,а и това се установява от приобщените по делото доказателства,че по отношение на Р. П. Б. е било постановено решение №2-800 от 13.12.2016г., с което е установена и обявена принадлежността на Р. Б. към органите по чл. 1 от Закона.Това решение е обжалвано по съдебен ред, като с решение №6345 от 04.11.2021г. постановено по описа на АССГ,съдът е отменил оспорения административен акт.Решението е оставено в сила с решение №7019 от 12.07.2022г. постановено по адм.дело №412/2022г. по описа на ВАС, Трето отделение. В случая по делото е налице постановен и влязъл в сила съдебен акт, с който е прието за незаконосъобразно решението на Комисията и същото е било отменено.

Разпоредбата чл. 177, ал. 2 от АПК изрично посочва, че актове и действия на административния орган, извършен в противоречие с влязло в сила на решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.

Безспорно по делото се установи, че е налице влязло в сила съдебно решение, уреждащо отношенията между същите страни като настоящите, административният орган се е позовал на идентични факти при издаването на отмененото решение №2-800 от 13.12.2016г. на Комисията и обжалваното в настоящото производство решение № 2-1742/07.11.2019г. на Комисията,както и че два акта са издадени на едно и също основание.

С оглед на изложеното настоящия съдебен състав счита, че въпроса за установяване и обявяване принадлежността на настоящия жалбоподател към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е налице стабилен административен акт.При това без значение се явява фактът в какво определено качество на лицето е станало това. Комисията не е разполагала с правомощието да се произнесе за пореден път /трети/ по принадлежността на същото физическо лице към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА след като вече е установила и обявила неговата принадлежност

към тези органи на база същите документи по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона и в същото качество: секретен сътрудник – агент с псевдоним "И.". Комисията се е произнесла с решение №2-800 от 13.12.2016г., решение №2-1463/10.10.2018г. и решение № 2-1742/07.11.2019г. обжалвано в настоящото производство.

Настоящият състав следва да посочи ,че Комисията има законовото правомощие да постанови последващо решение по отношение на едно и също физическо лице, независимо от това в какво качество, единствено и само в хипотезата на чл. 28 от Закона, когато се появят нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 от Закона на лица, за които вече се е произнесла. Мотиви в тази насока в спорното решение не се съдържат. Напротив видно от отговора на ответника по жалбата се установява,че обстоятелствата са напълно идентични,послужили при постановяване на оспореното решение.Принадлежността на жалбоподателя към органите по чл. 1 от Закона е била установена и обявена в едно и също качество на сътрудничество – секретен сътрудник агент "И. " и то на база документи по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона, които напълно съвпадат с документите, въз основа на които е обявена установената и обявена принадлежност на това лице към същите органи с оспореното в настоящото съдебно производство решение.В настоящия случай, не е и налице хипотезата на чл. 28 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.В посочената правна норма е уреден въпросът относно възможността за повторно произнасяне на комисията относно принадлежността на лица, по отношение на които вече се е произнесла. Единствената хипотеза, при която комисията е компетентна да се произнесе повторно, е при поява на нови доказателства, тоест такива които не са били известни към момента на постановяване на предходното решение. Ето защо комисията по ЗДРДОПБГДСРСБНА не разполага с материалноправна компетентност да се произнесе с множество решения, обявявайки принадлежност към органите по чл. 1 на база на едни и същи доказателства. В настоящия случай, както се посочи по-горе принадлежността на жалбоподателя е установена и обявена въз основа на едни и същи доказателства, в едни и същи служби и в едно и също качество.Както документите, така и установяването са идентични с посочените по-горе две решения на Комисията.

Съгласно Тълкувателно решение № 12/09.12.2021г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия няма материална компетентност (извън случаите по [чл. 28 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия](#)) да се произнася с второ и последващи решения с диспозитив „обявява установената и обявена принадлежност“ към органите по чл. 1 от същия закон за конкретно лице, при липсата на нови доказателства, за което вече с влязло в сила нейно решение е установена и обявена такава, предвид императивната разпоредба на чл. 26 от същия закон.В тълкувателното решение, което е задължително за административните органи и за съдилищата, е прието, че Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби към Българската народна армия, не е оправомощена да се произнесе с второ и последващи решения спрямо същите лица, чиято принадлежност

към Държавна сигурност или разузнавателните служби на Българската народна армия вече е обявила, ако не са налице нови доказателства. По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение, с което за жалбоподателят отново е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, е нищожно като издадено в нарушение на чл. 177, ал. 2 от АПК и следва да се прогласи като такава.

По разноските :

От страна на жалбоподателят е направено искане за присъждане на възнаграждение за един адвокат в хипотезата на чл.38, ал.1, т.3, предл. второ от Закона за адвокатурата /ЗАДВ/. По делото са приложени адвокатско пълномощно от което е видно, че Р.Б. е упълномощил адвокат В. да го представлява пред АССГ. Адв. В. не се явил на нито едно от проведените о.с.з. по адм дело №44/2020г. на АССГ. По делото не е представен договор за правна защита и съдействие от които да е видно, че заявеното процесуалното представителство ще бъде осъществено безплатно. Съгласно [чл.38, ал.1, т.3, предл. второ от ЗАДВ](#), адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или друг юрист. В случая не е представен договор за правна защита и съдействие относно наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по [чл.38, ал.1, т.3 от ЗАДВ](#). от оспорваният, които да обвързват съда. Настоящият състав също следва да посочи, че освен липсата на договор за правна защита и съдействие по делото не са представени доказателства, че жалбоподателят е юрист. По така изложените съображения съдът приема, че искането за присъждане на разноски е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение №2-1742 от 07.11.2019г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността на Р. П. Б., [ЕГН] от [населено място] към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: